

„Bóh a tón Wótz našeho Anjesa Jesom Khrysta, to-
 „trně budź khwaleny do wěčnosće, wě, so ja njelžu.“

W tychle słowach je nam s krótkim wopisane žiwjenje teho japoschtola, kiž wot sebjje prajicž móžesche: „Ja bym wjazy džěkał, dnžli woni wschitzy“ (1. Kor. 15, 10). So wón prawdu ryczi, je zyle wěste; to nam śwědzi jeho psches swjateho Ducha wuřwjeczena luboscž k wěrnosczi a to swjate saroczenje, kotrež wón cžini: Bóh wě, so ja njelžu. Schtož jeho cžerpjenja a spytowanja nastupa, dha my wot nich wjele śwědzenjow namafamy w japoschtolskich skutkach swjateho Łukascha. Schtož jeho horjazu luboscž nastupa, dha so wona nam napschecziwo śwědzi w kóždym jeho lišće na te wschelake wořady.

Tak pak njemóžesche kóždy japoschtol wot swojeho žiwjenja ryczecž, kaž dženska swjaty Pawol wot swojeho. Wjele mjenje hišcže móža služomnizy zyrkwje w našim něcziškim cžasju, schtož swonkomne a cželne nastupa, swoje cžerpjenja we swojim sastójnstwje Pawołowym pschirunacž.

Dha wschał dyrbi tutón heřempel Pawołoweho žiwjenja schpihel bycž sa wschěch předarjow a služomnikow Božeho słowa, kaž tež sa wschěch řchesczijanow. Wschal je wschitkim řchesczijanam prajene to słowo teho Anjesa: „Chze-li schtó sa mnu pschińcž, tón sam so saprěj a wsmi swój řchiž na so a pój sa mnu“ (Matth. 16, 24). Schtoha pak to je, schtož mamy wschitzy wořebnje nawuřnycž s tutych słowow teho japoschtola? prawu śwěrnoscž. Teho dla chzemy dženska wopomnicž

**wulku śwěrnoscž japoschtola Pawola jako inamjo sa
 wschitkich Anjesowych služomnikow.**

Wona je

1. tajka śwěrnoscž, kiž w potajnym džěka a jenož nusy a luboscže dla wot sebjje ryczi;
2. tajka śwěrnoscž, kiž so we Khrystuřowej službje žanych wobcžežnosćow njeboji;
3. tajka śwěrnoscž, kiž we Khrystuřowej lubosczi duschow sbože na wutrobje nosy.